

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanae Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Eius post sententiam solatia & angustiae. ibidem

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

ipse mox fortem subijt alacer, animam gloriose agone Deo redditurus 1601.
Creatori.

XVI. Menses vix quatuordecim decurrerant; *Franciscus Pagius*, qui in Purificatione Virginis sefellerat perquisitores, fœminæ improbitatem effugere non potuit. Nox ingruerat (quâ plerumque tutius boni inter malos ad lucis opera progrediuntur) cum fortè conuerso vultu videt sequentem mulierem sibi notam, quæ olim Catholica, tum perditè prodendis Sacerdotibus quæstum faciebat. Maturat gradum *Pagius*, maturat & illa, vocatoque ex nomine: *Pauis*, inquit, te volo Domine: Ille audire dissimulans, cum nollet ad Catholicum quempiam (quod illa optauerat) diuertere, primam arripit quam in Angi-portu repererat apertam domum, clausoq; post se ostio ad interiora conscendit. Non tam latenter introierat vt à muliere non notaretur; In procinctu erat vt per humanitatem heri per posticum dimitteretur; sualerat enim Creditore insequente fugisse. At illa tam importunè pulsabat fores, tamq; inconditè vociferabatur proditorem ac Seminaristam Sacerdotem, vt clamore commoto vico atque ad ianuam concurrente; famulus herum monuerit videret quid ageret: Ille retractum *Pagium* tradit officialibus vincendum. Quæ erant apud Reginam in Curia fœminæ, tum cum mors est Domine *Lina* illata, Poppamum Iudicem maledictis, seu ioco, seu serio, incesserant quod mulierem ob acceptum domo Sacerdotem, Sacerdote non prehenso & conuicto, condemnasset. Hunc igitur vt intellexit eum esse Sacerdotem, ad se iussu perducit, atque multis inutiliter interrogatum mandat in *Lymbum* ad nouam-Portam conijci, propediem illâ molestiâ liberandum. Et vero proximis paucos infra dies iudicijs acculatur, quod natus intra Regni fines, traiecto mari, susceptoque Sacerdotio reuertisset, contra quam leges decernunt. *Pagius* ad hæc, lege se illa non teneri clamitabat, vt qui extra Regni fines Antwerpæ in Belgio natus esset. Et erat defensio legitima, si quàm vera, tam faciliè probari potuisset, aut si apud eos Iudices dicenda cautela non fuisset qui odio Sacerdotalis ordinis omnem moram dilationemque nimiam esse arbitrantur. Est enim in Belgio familia *Pagiorum* quæ ex Anglia ducens originem, cum isto etiam cognationem sibi esse gloriatur. Sed frustra *Pagius* iure Alienigenarum tecum agi postulabat, vbi ius arbitrium est iudicis, lex voluntas, quidquid in Sacerdotem conieceris mali, Iustitia; Atque ea propter duodecim-viralem centuram & ipse declinans, & Iudice Poppamio dictâ sententiâ damnatus, reducit ad carcerem. Tenebatur id temporis eadem in custodia *Henricus Floydus*; hic effusus in lachrymas & flexo poplite redeun-
tem à Tribunali accipiens *Pagium* commouebatur indignissimâ in Innocentē necis sententiâ. At *Pagius* ad multâ cum humanitate erectur. Quid enim est, inquit, mi Domine? An etiam tu eam conditionem quæ mihi felicissima est, deplorandam existimas? ad gratulandū potius erat & vnâ mecum de tam læta sorte gaudendū quæ aditum aperit ad beatitatem sempiternam.)

Franciscus
Pagius ca-
pitur.

Eius post
sententiam
solatia &
mors.

1601. Aliquanto deinde interuallo eam vicissim sibi consolationem impertierunt quæ vniuersæ vitæ rationibus debitâ cum animi submissione in Sacramento recolendis percipitur. Biduū à sententia effluerat: Rogat *Henricum* Cōmentariēsis vt *Pagius* insinuet perendie moriendum; abhorrere se à tam funesto nuntio. At *Pagius* eam vocem velut cælitus lapsum cum lætitia accepit, impetratōq; à Commentariēsi vt apud *Henricum* pernoctaret, inter Sacrosancta Mystēria ab hoc celebrata tantâ solatij exuberantiâ affluebat vt extra se rapiendus videretur, verereturque si sibi etiam celebrandum esset, vt posset clamorem strepitumque cohibere quem vicini, & ipse fortè Commentariēsis non sine tumultu aduerteret: celebravit tamen, luadente & periculum omne præstante *Henrico*: narravitque deinde tantam eâ nocte sibi donatam de Deo cognitionem quantam nullis libris nulloq; studio comparare potuisset, quaque manente non Inferorum vis vlla, non voluptas aliqua posset eum abs tam magni domini obsequio dimouere. Quàm verò integrè id Deo solitribuendum esset repentina vicissitudo demonstrauit. Hæsit enim aliquamdiu (pallore vultus mentis prodente angustias) cogitabundus, & sibi se relictum cū gemitu affirmans rogabat *Henrici* pro se preces: sed non fuit diuturna molestia: Antequam expedirentur necis instrumenta reddita est animo vultuq; tranquillitas; quam etsi importunis de Religione quæstionibus interturbare conatus est fucati verbi buccinator improbus, qui in eandem cum *Pagio* currū insilierat, excepit publica in loco supplicij atque intemerata fidei professio, & eius etiam sponsionis quâ se paulò ante societati Nominis *Iesu* deuouerat, tum mors placidissima; qualis cū in hac causâ vniuersos comitetur, mirandum cunctis deplorandumque merito videbitur quod eorum hi homines cruciatu ac nece delectentur, quorum, cū morientes conspexerint, non possunt non suspicere constantiam, laudare probitatem; suum ipsorum damnantes iudicium dum proditores proclamant quos solius Sacerdotij suscepti nomine peregere reos.

Vicissitudo solarij & metus. yep. s. 1. 2. c. 18. n. 5. XVII. Quod verò ante mortem tam gloriosam, atque in ipso prope mortis articulo *Pagius* illam quam dixi vicissitudinem expertus sit abundantis primùm solatij, tum post-paulò irruentis animi perturbationis, neque nouum videri debet neque in hoc vno singulare. Narrat Tarraconensis Episcopus Anno alterius seculi octogesimo septimo, *Alexandro Crowe* Sacerdoti luctam obuēnisse non dissimilem. Is Eboraci mortis accepta sententia tantis exultabat lætitijs vt qui pro Tribunali cum ipso stabant cum admiratione aduerterent, & ipse se die illo toto non caperet. Contubernalem in carcere habebat Catholicum Laicum. Ad hunc, Volo, inquit, hanc noctem quæ mihi vnica vitæ superest insomnem ducere in oratione vt Christo auctore sim ad certamen paratior: Tu quieti te tradas velim: Instantem vt vel se admitteret vigiliarum socium, vel ipse simili vteretur laxamento, cū non audiret, ad somnum se componit. Sacerdos ad accensum cereum incumbit placidè orationi: transit hora: tum contentâ voce Christum adiuto.